

BELALI ÜVEY
KARDEŞİM

PAMUK PRENSES

MASALINI NASIL MAHVETTI

JERRY MAHONEY

Çeviren: Gulsun Arıkan

JERRY MAHONEY

BELALI ÜVEY KARDEŞİM
PAMUK PRENSES
MASALINI NASIL MAHVETTİ

Translated from the English Language edition of MY ROTTEN STEPBROTHER RUINED SNOW WHITE by Jerry Mahoney, originally published by Defiore and Company Literary Management, Inc. This edition arranged throught Kayı Telif Hakları Ajansı. Copyright © 2017. Turkish translation Copyright © 2018 by Sola Yayınları. All rights reserved.

Tüm hakları saklıdır. İngilizce orijinali Defiore and Company Literary Management, Inc, tarafından “MY ROTTEN STEPBROTHER RUINED SNOW WHITE” adıyla yayımlanmıştır. Bu eser Kayı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır. Bu eserin çeviri sorumluluğu Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.'ye aittir. Bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin alınmadan kopyalanamaz ya da çoğaltılamaz.

SOLA YAYINLARI

Şakayık Sok. No: 40/8 Kat: 2 Teşvikiye Şişli/İSTANBUL
Telefon: 0212 939 76 52 - E-posta: info@solayayinlari.com
www.facebook.com/solayayinlari
www.twitter.com/solaunitas
www.solayayinlari.com

ISBN: 978-605-2250-14-3
Yayıncı Sertifika No: 32858
1.Baskı: İstanbul 2018
İmtiyaz Sahibi: Umut Kısa
Genel Yayın Yönetmeni: Tansel Mumcu
Editör: Buket Konur
Redaksiyon: Hale Özdemir
Son Okuma: Banu Onur Evren
Çeviren: Gülsün Arıkan
Mizanpaj: Sibel Kaya
Kapak Tasarım: Sibel Kaya
Orijinal Adı: My Rotten Stepbrother Ruined Snow White

BASILDIĞI YER

Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Beylikdüzü Osb Mahallesi Orkide Caddesi 9/Z Beylikdüzü/İstanbul
Sertifika No: 34011

© Bu kitabın tüm yayın hakları Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.'ye aittir.
Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

G-Mo için...

Bölüm
Bir

Maddie küçük kulübeye doğru yürüdü ve yan yana dizilmiş yedi küçük yatak gördü. Yemek masasının etrafında yedi minyatür sandalyeyle, kapının arkasında ufak tefek yedi tane mont çengeli gözüne ilişti. Ayrıca yedi adet küçük madenci şapkası ve cep boy kazmaların bulunduğu yedi kısa elbise dolabı vardı. Güzel elbisesiyle neşeli bir şarkı söyleyerek odanın içinde dönmeye başladı. İşte, bir hayali daha gerçek olmuştu. O artık Yedi Cüceler'in kulübesinde dolaşan Pamuk Prenses'ti!

Bayan Greenberg, "Maddie, seni makyaja alacaklar!" diye seslendi.

Maddie, "Hemen geliyorum!" diye karşılık verdi. Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler oyunu için okulda kostüm provası vardı. Ayrıca bu, Maddie'nin başrolü kaptığı ilk müsamereydi. Kötü kalpli Kraliçe rolünde oynayan arkadaşı Tasha'nın onu kıskanmaması iyi bir şeydi.

Maddie gösteride makyaj yapmayı kabul eden üvey annesi Carol'ın yanına geldi ve yaşlı bir dilenci kılığına bürünen arkadaşı Tasha'nın sahnede nasıl görüneceğine ilk kez şahit oldu. Çürümüş dişleri, eğri burnu ve pütür pütür derisiyle onu çok zor tanıyabildi.

Carol, "Ne düşünüyorsun Pamuk Prenses?" diye sordu Maddie'ye.

Maddie, "Hemen gidip ağaçların arasına saklanmak istiyorum. Bu kadar malzemeyi nereden buldun?" dedi.

Carol, "Hmm, profesyonel malzemeler için yeterli bütçeleri yoktu. Ben de bir şeyler uydurdum. Pütürlü bir cilt için yulaf ezmesi kullandım. Çürümüş dişler için sakızları siyaha boyadım ve eğri bir burun da ezilmiş kâğıtların eseri." dedi.

Tasha, "Maddie, üvey annen bir tasarım dâhisi." dedi.

Maddie, "Biliyorum." diye karşılık verdi. Carol'ın onun için yaptığı diğer havalı şeyleri düşündü. Cadılar Bayramı'nda Belle kostümü hazırlamış, Alaaddin temalı doğum günü partisinde salonu, çölde bir vahaya dönüştürmüştü. Burada da harika bir set ortamı yaratmalarına yardımcı olmuştu. Yine de bu prodüksiyonla ilgili onun kafasını karıştıran bir şey vardı. "Düşünüyorum da... Pamuk Prenses kendini çirkin birine dönüştürse mantıklı olmaz mıydı?" dedi.

Tasha, "Hı?" dedi.

Maddie, "Cadı Kraliçe onu güzel olduğu için öldürmek istiyor ama Pamuk Prenses kibirli biri değil. Sadece biraz

kızarmış şeyler yiyerek derisinin kuruyup dökülmesini sağlayabilir. O zaman Kraliçe de onu rahat bırakır, değil mi?” diye sordu.

Tasha omuzlarını silkti ve “Sanırım hikâye bu şekilde ilerlemiyor.” dedi.

Maddie yine de bunu düşünmeden duramadı ve “Peki ya avcıya ne oldu? Gerçekten Pamuk Prenses’e yardım etmek istiyorsa Kral’a, Kraliçe’nin Pamuk Prenses’e ne yapmaya çalıştığını söylemesi gerekmez miydi? Yani Pamuk Prenses’in bir babası var değil mi? Üvey annem beni öldürmeye çalışıyor diye, yedi küçük cüceyle yaşamak için kaçıyordum babamın bunu fark edeceğini düşünüyorum.” dedi.

Carol gülümseyerek, “Odanı temizlemediğinde biraz sinirlendiğim doğru ama seni öldürmeyi hiç düşünmedim.” dedi.

Maddie, “Affedersiniz, neden böyle şeyler düşündüğümü bilmiyorum.” dedi.

Carol, “Belki de her şeye rağmen üvey kardeşini özlemişsindir. Her zaman masallarla ilgili söyleyecek bir şeyleri vardır.” diye karşılık verdi.

Tasha, “Ona benzemeye başladın gibi görünüyor.” dedi.

Maddie, “Sakın bunu söyleme!” diye tepki gösterdi. Ona benzemeye başladığı düşüncesi bile tüylerini diken diken etmeye yetmişti. Geçen haftadan beri yoktu ve Maddie çok mutluysa.

Carol onun doğum gününde babasını ziyaret etmesi için Almanya’ya bir uçak bileti almıştı. Bu gösteri bitene kadar

dönmeyecekti. Burada olsaydı Pamuk Prenses’le ilgili hatalar konusunda durmadan yorum yapardı. Aslında biraz düşününce bu durum Maddie’nin neden masallardaki eksikliklere bu kadar takıntılı hâle geldiğini açıkça gösteriyordu.

Carol, “Keşke burada olup bu gösteriyi izleyebilseydi.” dedi.

Bu fikir Tasha’yı ürpertti ve “Şaka mı yapıyorsun?” diye sordu.

Maddie, “Oğlun olduğunu biliyorum ancak masallardan ya da tiyatrodan hoşlandığını sanmıyorum.” dedi.

Carol nazikçe başını salladı ve “Belki bunu kabul etmezdi ama kız kardeşini Pamuk Prenses olarak görmekten çok mutlu olacağından eminim.” dedi.

Maddie, “Mümkün değil.” diye onu ikna etmeye çalıştı. Makyaj sandalyesine oturdu ve Carol onun yüzüne fondöten sürerken Holden’ın, Almanya’da ne yaptığını düşünmeye başladı. Aklından, “Muhtemelen şikâyet edecek bir milyon şey bulmuştur.” diye geçirdi.

Holden kelimenin tam anlamıyla hayatını yaşıyordu. Motosikletten uçmasını ve Almanya’nın hız limiti olmayan çılgın otopanına çakılıp kalmasını engelleyen tek şey, babasının belini sıkıca kavrayan kollarıydı. Şeritler arasında durmadan yön değiştirerek, tuhaf Avrupalı tarzdaki arabaları geçiyorlardı. Keskin virajlı ve tehlikeli bir uçuşun aşağısında büyüleyici bir vadi uzanıyordu. Holden, babasının yanından hız göstergesine bakmak için öne doğru bir hamle yaptı. Vayy, hız göstergesi 110’u gösteriyordu.

Almanya harikaydı!

Birkaç dakika sonra babasının en sevdiği mekâna gelmişlerdi. Burası dışarıda oturma yeri olan bir restorandı. Bir sürü insan meyve ağaçlarının arasında uzun masalarda oturuyordu ve her yer çam kokusuyla doluydu.

Babası, siparişini vermesi için onu kasaya doğru götürdü ve Holden biraz havalı görünmek istedi. Kasiyere, “Günaydın dostum! Bir porsiyon tavuk nugget *por favor* (lütfen)!” dedi.

Kasiyer bir anda kahkaha boğuldu. Babası da gülerek kasiyere eşlik etti. Almanca olarak Holden’ın oğlu olduğunu açıkladı.

Holden, “Ne?” diye sordu. Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu.

Babası, “Pekâlâ, hadi ne olduğuna bir bakalım. İlk olarak ‘günaydın’ dedin ve saat 8:00. Daha sonra nugget siparişi verdin ama sadece sosis servis ediyorlar. En azından naziktin ve İspanyolca olsa da lütfen dedin.” dedi.

“Almancamın hiç iyi olmadığını tahmin edersin.”

Babası siparişlerini aldı ve onu iki boş sandalyenin olduğu bir masaya doğru yönlendirdi.

Holden, “Motosikletinle saatte 110 mil yaptığımıza inanmıyorum!” dedi.

Babası bir kahkaha daha attı ve “Muhtemelen yapmadık çünkü burada km hesabı yapılıyor.” dedi.

Holden hayal kırıklığına uğramış bir hâlde, “Yaa!” dedi.

Babası, “Yine de çok hızlıydı ama.” diye karşılık verdi.

Holden etrafa şöyle bir göz gezdirdi. Ağaçlardan periler gibi pırıltılar saçan ışıklar sarkıyordu. Tepenin üstünde gü-

zel bir şato vardı. Tıpkı şeyde gibi hissediyordu! Şey... Yok artık! Masal dünyasında gibi.

Babası, “Sorun nedir? Niye gözlerini devirdin öyle?” diye sordu.

Holden, “Tam buradan hoşlanmaya başlamıştım ki bir şeyler bana Maddie’yi hatırlattı.” dedi.

Babası, “Ah, evet. Masalları seviyordu, değil mi?” diye sordu.

Holden başıyla onayladı ve “Bütün hayatı masallar.” dedi. Keşke babası gerçeğin ne olduğunu bilseydi. Babasına neredeyse her şeyi söyleyebilirmiş gibi hissetti ama söyleyemeyeceği tek şey, son zamanlarda Maddie ile masal dünyasına olan yolculuklarıydı.

Holden, Maddie’nin sinir bozucu masallarındaki boşlukları vurguluyor, daha sonra ikisi de tabletin içine giriyordu. Ardından masal kahramanlarına dönüşüyor ve masalı, orijinalindeki mutlu sona değiştirmek için düzeltmek zorunda kalıyorlardı çünkü eve dönebilmeleri için tek yol buydu.

Babası, “Burası Grimm Kardeşler’in büyüdüğü kasaba biliyorsun değil mi?” diye sordu.

Holden, “Evet, elbette biliyorum. Masallardan bir türlü kurtulamıyorum.” diye homurdandı.

Babası tepedeki şatoyu işaret ederek, “Buradayken kesinlikle masalların etkisinden uzak kalmazsın. Bu kasabanın üstünde bir masal gizemi vardır. İnsanlar bu şatonun Pamuk Prenses’i yazarken Grimm Kardeşlere ilham kayna-

ğı olduğunu söyler. İçeride sihirli bir ayna bile var. İstersen bir tur atabilirsin.” diye karşılık verdi.

Holden, “Ben mi? Kesinlikle olmaz. Ben masallardan nefret ederim. Bence hiç mantıklı değiller.” dedi.

Holden’ın babası kıs kıs güldü ve “Hadi biraz şu masaldan söz edelim. Yani demek istediğim Pamuk Prenses neden Yedi Cüceler’in kulübesinde Kraliçe’nin kendisini öldürmesi için bekledi? Neden Yedi Cüceler’e karate ya da onun gibi bir şeyler öğretmedi? Yedi cüceler işe yaramaz, yaşlı bir Kraliçe’ye karşı! İsteselerdi, ona haddini bildirebilirlerdi.” dedi.

Holden gülümsedi. Babasıyla çok fazla ortak yönü vardı. Birlikte takıldıklarında harika zaman geçiriyorlardı. İçinden, babasına nasıl hissettiğini söylemek geçti ama çok heyecanlı görünmek istemedi. Bu yüzden sadece “Baba, Almanya’yı seviyorum.” dedi.

Babası, “Güzel, o zaman buraya taşınmalısın.” dedi.

Holden, “Ne?” diye bağırdı âniden. O kadar şaşırmıştı ki neredeyse yemeği üstüne döküyordu.

Holden, “Evet, en iyi arkadaşım yanıma taşınıyor. Benimle yaşamak istemez misin?” dedi.

Holden gerçekten ciddi olup olmadığını anlamak için babasının yüzüne baktı. Bu harika bir fikirdi. Almanya’ya yaptığı bu yolculuğun sonsuza dek süreceğini hiç düşünmemişti.

Holden ne söyleyeceğinden emin olamayan bir hâlde, “Bu çok...” dedi.

Babası, “Bu çok güzel bir macera olur dostum. Birlikte harika zaman geçirebiliriz. Seni bir Amerikan okuluna yazdırırım ve sana bir Lederhosen alırım.” dedi.

Holden, “*Lederhosen* nedir?” diye sordu.

Babası bir kahkaha attı ve “Almanların giydiği iş elbiseleri. Onların içinde çok komik görüneceğinden eminim.” dedi.

Holden, “Belki *lederhosen* konusunu geçebiliriz ama onun dışında buraya alışabilirim.” dedi.

Babası, “O zaman, bunu annenle konuşmamız gerek.” dedi.

Holden, “Vayyy bee!” dedi. Bu fikirden çok etkilenmişti. Kendini gerçekten Almanya’da yaşarken hayal edebilir miydi? Annesinden, üvey babasından ve Maddie’den ayrılabilir miydi?

Babası tatlı siparişi vermek için kasaya doğru yürüdü. Holden onun arkasından baktı. Almanya çok havalı bir yerdi ve New Jersey’den çok farklıydı.

Gerçekten burada yaşamayı ister miydi?

Bölüm
İki

Açılış gecesi Maddie şaşırtıcı derecede sakindi. O kadar çok prova yapmıştı ki hiçbir problem çıkmayacağını hissediyordu.

Okulun tiyatro salonu dolduğunda, kendini kalabalığı izlemekten alıkoyamadı. Babası ön sıralalarda oturuyordu. Elinde; biri Maddie, diğeri oyunculara son dokunuşlarını yapan Carol için iki buket çiçek vardı. Maddie, babasının orada kendi kendine oturmasına üzölmüştü. Onun yanında Holden'ı görmekten çok memnun olabilirdi. Tabii masalı bölmeden ya da hatalarla ilgili bir yorumda bulunmadan oturacaksa!

Tasha çıldırmak üzereydi ve "Aman Tanrım! Cümlelerimi hatırlayamıyorum. Maddie, ne yapacağım ben?" dedi.

Maddie, "Sadece rahatla. Defalarca prova yaptık. Kapıma geldiğinde elma satan yaşlı bir dilenci olduğunu söyleyeceksin." dedi.

Tasha, “Ne! O sahneyi hiç hatırlamıyorum.” dedi.

Maddie, “Nasıl hatırlamazsın? Hikâyenin en bilinen sahnesi bu.” diye bir kahkaha attı.

Tasha, “Ah, hayır! Aklımdaki her şey silindi.” diye sızlandı.

Maddie, Tasha’yı sakinleştirmeden önce, Carol geldi ve “İşte, buradasın Maddie. İkinci sahnede sivilcen için şu rengi denemek istedim.” dedi. Makyaj paletini Maddie’nin yüzüne doğru kaldırdı.

Maddie, “Benim neyim? Pamuk Prenses’in sivilcesi yoktur ki!” dedi.

Tasha panik içinde giyinme odasına koştu ve “Şimdi de sen oyunu unutuyorsun. Bu bir felaket!” dedi.

Carol başını salladı ve “Eminim perdeler açıldığında her şeyi hatırlayacaksın.” dedi. Carol, Maddie’nin yüzüne birkaç tane daha sivilci yerleştirdi ve “Pamuk Prenses’in, Kraliçe’den kurtulmak için kendini çirkinleştirdiğini herkes bilir.” dedi.

Maddie, “Ne?” diye meraklı bir bakış attı. Doğru mu duymuştu?

Carol ortaya çıkardığı işe bakarak, “Bana sorarsan hiç de fena olmadı. İşte, şimdi hazırsın!” dedi. Carol, Maddie’nin yüzünden sivilceleri topladı ve aceleyle bir sonraki oyun-cunun yanına koştu. Maddie’nin burnunun üstünde bir sivilce unuttuğunun farkında değildi.

Maddie şaşkınlık içindeydi. Provalardan birinde Pamuk Prenses’in kendini çirkinleştirmesi gerektiğini söylemişti. Böyle bir şey mümkün olabilir miydi? Hayır, sadece Hol-

den hikâyeleri bozabilirdi değil mi? Yoksa bu kez bunu kendisi mi yapmıştı?

Yedi Cüceler'den birini canlandıran Joey Katarka “Hiya!” diye bağırdı.

Maddie etrafına bakındı ve Yedi Cüceler'in tekme, yumruk ve çıglıklarla birbirine saldırdığını gördü ve “Ne yapıyorsunuz siz?” diye sordu.

Joey, “Karate müsabakalarına hazırlanıyoruz.” dedi.

Maddie, “Pamuk Prenses de mi?” diye sordu. Sivilcelerden söz etmiş olabilirdi ama dövüş sanatlarıyla ilgili kesinlikle konuşmamıştı. Böyle bir şeyi ancak Holden söyleyebilirdi. Holden'ın bu konu hakkında konuşup konuşmadığını merak etti.

Bayan Greenberg, “Perdenin açılmasına son beş dakika.” diye seslendi.

Maddie senaryosunu kontrol etmek için içeri doğru koşarken Ashley Lizandar onu neredeyse karate kurbanı yapıyordu. Senaryoyu eline aldığı anda, sadece başlıktan bile oyunda önemli değişiklikler olduğunu görebiliyordu: *Pamuk Prenses ve Yedi Karateci Cüce*.

Maddie, “Ah, Holden!” dedi içinden. Bunu kesinlikle o yapmış olmalıydı. Tamam, kendisinin de biraz payı vardı. Senaryoya göz gezdirirken, sayfalarda daha önce fark etmediği diyaloglar ve oyunda hiç olmayan bölümler gördü. Pamuk Prenses'in sivilcesi vardı; avcı, Kral'a her şeyi itiraf ediyordu! Bu, tamamen farklı bir hikâyeydi. *Sindirella*'da, *Güzel ve Çirkin*'de ve *Alaaddin*'de olan şeydi. Bu masal da

âniden bozulmuştu. Artık mutlu son yoktu. Her şeyden de kötüsü, Maddie söyleyeceği cümleleri bilmiyordu ve perde açılmak üzereydi.

Etrafındakilere, “Bu senaryo ne zamandan beri böyle?” diye sordu.

Carol önündeki cücenin çenesine bir sakal yapıştırdı, “Sadece yüz elli yıl kadar.” diye cevapladı.

Maddie, “Carol, telefonunu alabilir miyim?” diye yalvardı. Carol ise, “Ama tatlım, neredeyse oyun başlayacak.” dedi.

Maddie, “Holden’ı aramam gerek!” dedi.

Carol kafası karışmış bir hâlde, “Holden mı? O daha önce beni aramıştı. Son günlerde hiç konuşmadınız mı?” dedi.

Maddie, “Bir haftadır görüşmedik ve şu an danışmam gereken çok acil bir konu var. Bir saniye daha bekleyemem.” dedi.

“Pamuk Prenses Şatosu, üstüme gelme!” diye düşündü Holden. Babası isteyken, tepenin üstünde büyük bir şato olan kasabanın turist çeken yapısına bir göz atmaya karar verdi. Üvey kardeşinden iki bin beş yüz km uzağa uçmasına rağmen, yepyeni bir yerde yine masal saçmalıklarıyla çevrelenmek canını sıkıyordu. Keşke Maddie’yi kuskandırmabilseydi. Belki tabletiyle birkaç özçekim yapabilirdi. Bu Maddie’yi çığına çevirirdi.

Holden’ın gördüğü işaretlerin çoğu Almanca’ydı ama sorun değildi. Hepsinin de bir dizi masal saçmalığını anlattığından emindi. Mesela şöyle şeyler diyor olabiliyorlardı: Bu eğri ağaç Grimm Kardeşler’e zehirli elma fikrini verdi.

Pamuk Prenses heykeli buradadır çünkü onu başka kimse istememiştir. Otelinize geri dönün çünkü burası sadece zaman kaybı.

Böyle bir yer M.Ö. 5000’de Grimm Kardeşler’i etkilemiş ya da iğrenç hikâyelerini yazarken onlara ilham vermiş olabilirdi ama Holden ve Maddie’nin masal dünyasında gönderildiği Sindirella’nın görkemli konağı ya da Güzel ve Çirkin’in sevimli yatağı ile karşılaştırıldığında burası tam bir malzemeci dükkânıydı.

İçeri girdiğinde bir hediye dükkânına uğradı ve üzerinde Almanca şatonun isminin yazılı olduğu bir sweatshirt satın aldı: *Schneewittchen Schloss (Pamuk Prenses’in Şatosu)*. Bunu üzerinde gördüğü zaman Maddie’nin kıskançlıktan nasıl çılgık atacağını düşündü. Arkadaşlarına burada ‘kay-kayın bir suç olmadığını’ söylediğinde onlar da bu durumu çok havalı bulacaktı. Holden elinde satın aldığı eşyalarla bu tura herkesin gittiği yönü atlayarak devam etmeye karar verdi. Bu yeri kendi başına keşfetmek istiyordu ve *snack (atıştırma)* bardan başlayacaktı. Biraz Alman çikolatası yemek için çok iyi bir zamanlamaydı. Eline bir harita aldı ve *snack* kelimesinin Almancasını tahmin etmeye çalıştı.

“Toilette?” (tuvalet) hayır bu değildi. Yine de daha sonrası için bunu not aldı.

“Ausfahrt?” (çıkış) muhtemelen bu da değildi ama ne demek olduğunu bulmak zorundaydı çünkü çok eğlenceli olacağına benziyordu.

“Der Spiegel?” (ayna) evet. Bu ‘s’ ile başlıyor, bu yüzden atıştırma için iyi bir tahmin gibiydi. *Der Spiegel* kelimesi-

ni izlemeye karar verdi. Meyve ve peynir dolgulu bisküvilerin kokusunu duymayı umut ederek ilerledi.

Dolambaçlı taş merdivenlerin en üstüne ulaştığında *der Spiegel*'i gösteren bir işaret buldu. Sonunda! Aslında biraz cesareti kırılmıştı çünkü hiç lezzetli koku alamıyordu ama yine de o yönde gitmeye karar verdi. Bu işaret onu eski mobilyalarla dolu geniş bir odaya yönlendirmişti. Burası mıydı? Animatronik yapılmış bir sahne şovu ya da dört boyutlu etkileyici bir deneyim değildi. *Der Spiegel* sıkıcı oda anlamına gelen bir kelime olmalıydı.

Holden homurdandı. Böyle bir yeri göstermesi için niye işaret kullanmışlardı ki? Birkaç çirkin sandalye, ürpertici mumlar ve mantıklı bir sebebi varmış gibi görünmese de iple ayrılmış bir aynadan başka hiçbir şey yoktu. En azından tableti yanındaydı. Böylece e-kitaptan kontrol edebilir ve ne olduğunu görebilirdi. Tableti açık görünce şaşırды. Ekran ışıklar saçıyordu ve Pamuk Prenses'in e-kitabı zaten açıktı.

Bu iyiye işaret değildi.

Başlık eskisinden tamamen farklıydı. Bundan emin-di. Holden e-kitabın adını, “*Pamuk Prenses ve Yedi Karateci Cüce*” diye okudu. Yeni başlığa gülmekten kendini alamadı ve “Muhteşem.” dedi. Sayfaları değiştirdikçe hikâyenin ne kadar çok değiştiğini görebiliyordu. Öncelikle Pamuk Prenses garip bir nedenden dolayı yüzüne yulaf ezmesi sürüyordu. Daha sonra Yedi Cüceler'e karate dersi gibi bir şeyler veriyordu. Bir sonraki resimde avcının tuhaf görünüşlü kadınlarla bir zindanda olduğunu fark etti. Holden şaşkınlık içinde sayfaları çevirirken arkasından bir ses duyuldu.

“Hey!” diye bağırdı ses.

Holden irkildi. Odada yalnız olduğunu düşünmüştü. “Kim var orada?” diye sordu. Etrafına bakındı ama kimseyi göremedi. Bir şeyler mi duyuyordu? Omuzlarını silkti ve ardından odadan çıkmaya koyuldu.

“Buradayım!” dedi ses.

Holden tekrar bakındı ama yine bir şey göremedi. Ne oluyordu? Almanya’da televizyon programlarında kamera şakası mı yapıyordu?

“Nerede?” diye sordu.

Ses, “Der Spiegel!” dedi.

Holden, “O da nedir? Onun bir snack bar olduğunu sanmıştım.” dedi.

Ses, “Hayır, o bir ayna seni kibirli yaratık!” diye karşılık verdi.

Kibirli mi? Holden dişlerini gıcırdattı. Bu sadece sinir bozucu bir peri olabilirdi. Odanın karşı tarafına baktı ve sanki içinden fırlamış gibi bir anda ortaya çıktı. Kesinlikle emindi, Respalanda’nın yüzü aynadan dik dik ona bakıyordu. Maddie ve Holden’ı lanetleyen periyle aynıydı. Ne zaman bir masal ile ilgili “eksik” diye bir yorumda bulunsa, o ve Maddie onun yüzünden hikayedeki kahramanlardan biri olarak o hikayeyi düzeltmek zorunda kalıyorlardı.

“Böööö!” diye bağırdı.

Holden, “Harika! Şimdi de gerçek hayatta mı izliyorsun beni?” diye bir iç çekti.

Resplanda, “Ah, seni zavallı. Sana laneti nasıl ortadan

kaldıracağını söyleyecektim. Ama seni rahatsız ediyorsam, o zaman görüşmek üzere!” dedi. Peri yavaş yavaş aynadan kaybolmaya başladı.

Holden aynaya doğru hızla koşarak, “Hayır, bekle!” dedi. Aynada onu geri getirmek için basabileceği bir düğme olup olmadığını merak etti.

Resplanda geri dönerek, “Ah, tamam. Bu utanmaz için ikinci bir şans daha! Bu topraklardaki en güzel kişi kim? Ben, ben, ben!” dedi.

Holden, “Evet, sen gerçekten de çok güzel bir kızsın. Hadi söyle bana; laneti kaldırabilmenin gerçekten de bir yolu var mı?” dedi.

Resplanda, “Ah, evet. Cevap son derece basit ve tamamen kurallara uygun. Laneti kaldırmak için *Der Spiegel*’i kırman gerek.” dedi.

Holden, “Aynayı mı? Bu mu? Sadece aynayı mı kırmak zorunda mıyım? Oldu bil!” dedi. Yerden bir sandalye kapı ve omuzlarının üstüne doğru kaldırdı. Sandalyeyi sallayıp aynayı yerle bir edeceği anda Resplanda korkuyla bir kenara sindi.

“BEKLEE! Sahte olanı kırma! Bu gerçek sihirli ayna değil, seni küçük pislik!” diye bir çığlık attı.

Holden, “Hadi ama! Bunu yapmak için masal dünyasına gitmem gerektiğini söyleme!” diye mırıldandı.

Resplanda, “Sanki daha önce hiç yapmamışsın gibi davranma!” dedi.

Holden, “Ama Maddie New Jersey’de. Ben nasıl...” dedi.

Holden, işleri yine berbat ettin! Maddie'nin favori masalı Pamuk Prenses ile alay etmen masalı bozdu ve Cadı Kraliçe zafer kazandı. Sen ve Maddie tartışmayı bırakmazsanız, Prens asla Pamuk Prenses ile evlenemeyecek. Daha da önemlisi hiçbir zaman gerçek dünyadaki evinize dönemeyeceksiniz!